

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/63/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010360
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010360.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 22.07.2025, sp. zn. 4Pp/22/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 24. septembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 7 /sedem/ rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/77/2012 zo dňa 29.01.2019, právoplatným dňa 29.10.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/46/2019 zo dňa 29.10.2019, právoplatným dňa 29.10.2019, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/77/2012-575 z 12.12.2019, právoplatným dňa 03.01.2020 a uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/77/2012-576 z 12.12.2019, právoplatným dňa 03.01.2020.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený, ktorej písomné zdôvodnenie nadriadenému súdu do času konania neverejného zasadnutia doručené nebolo.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, odsúdeným, v zmysle § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Na základe sťažnosti podanej oprávnenou osobou - odsúdeným, nadriadený súd z predloženého spisového materiálu zistil, že súd I. stupňa postupoval správne, keď na verejnom zasadnutí kontradiktórnym spôsobom vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v merite veci - o žiadosti odsúdeného na podmienené prepustenie, to všetko za dodržania všetkých procesných práv všetkých procesných strán - vrátane odsúdeného - a ustanovenia procesnoprávných predpisov.

Súd I. stupňa správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko vykonal dve tretiny uloženého trestu odňatia slobody, avšak nespĺnil materiálne podmienky podmieneného prepustenia, ktorých súčasťou je preukázanie, že plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu odsúdený preukázal polepšenie,

za súčasného preukázania, že sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z hodnotiacej správy ÚVTOS Želiezovce vyplýva, že program zaobchádzania sa neplní, v individuálnej práci sa s ním podarilo dosiahnuť iba čiastočné pozitívne zmeny v jeho hodnotovej orientácii, v minulosti boli zaznamenané viaceré porušenia ústavného poriadku (prechovával nepovolené veci, porušil zákaz fajčiť mimo vyhradený priestor, spal na neustlanom lôžku), z dôvodu opakovanej neúčasti a nezájmu bol vyradený zo vzdelávacieho programu „Finančná gramotnosť“. Bol sedemkrát disciplinárne odmenený, potrestaný nebol, pracovne zaradený je na pracovisku ručného šitia obuvi, jeho pracovná morálka je na dobrej úrovni. Ústav skonštatoval, že resocializačná prognóza je u neho nepriaznivá, riziko recidívy je vysoké a záverom neodporučili odsúdeného podmienične prepustiť.

Súd I. stupňa vyhodnotil, že odsúdený nespĺnil všetky zákonné podmienky pre podmieničné prepustenie z materiálneho hľadiska.

Hodnotiac splnenie prvej z materiálnych podmienok je potrebné konštatovať, že ani správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nemožno považovať za vzorné, keďže sa program zaobchádzania neplní, v minulosti boli zaznamenané viaceré nedostatky, aj keď nebol potrestaný disciplinárne. Je potrebné zdôrazniť, že odsúdený sa opakovane dopúšťal majetkovej trestnej činnosti a napriek tom nemal záujem o výchovno-vzdelávací program, ktorý mu mal napomôcť k povedomiu o finančnej gramotnosti. Samotná skutočnosť, že boli odsúdenému uložené disciplinárne odmeny, nepredstavuje automaticky záver, že sa odsúdený polepšil, do úvahy je potrebné vziať jeho správanie počas výkonu celého trestu odňatia slobody aj jeho prístup k výchovno-vzdelávacím aktivitám, keďže trest má ja výchovnú funkciu a či sa určený program zaobchádzania plní.

Z hľadiska druhej materiálnej podmienky – prognózy- z jeho sklonu k páchaniu predovšetkým majetkovej trestnej činnosti, ide o špeciálneho recidivistu, opakovane sa dopustil trestného činu krádeže, porušovania domovej slobody (v zahraničí neoprávnený vstup na cudzí pozemok) a poškodzovania cudzej veci, podľa názoru súdu pre spoločnosť existuje v prípade jeho podmieničného prepustenia vysoké riziko recidívy (ide o osobu v minulosti 21x súdne trestanú, predtým vo výkone trestu odňatia slobody na Slovensku aj v cudzine) a nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Ani nadriadený súd nezistil iné fakty -než sú uvedené v dostatočnom a výstižnom odôvodnení napadnutého uznesenia, z ktorých by vyplývalo, že odsúdený splnil podmienky na podmieničné prepustenie. Tento nevyužil možnosť zmeny správania sa nielen na slobode, ale ani jeden, z doteraz už vykonaných trestov odňatia slobody, nemal na neho dostatočný preventívny a výchovný vplyv aj z pohľadu intenzity páchania trestnej činnosti na území Slovenskej republiky. Z hľadiska splnenia účelu trestu je potrebné u odsúdeného zachovať ďalší prevýchovný a resocializačný proces v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, spravujúc sa vyššie uvedenými úvahami, nadriadený súd po tom, čo nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 odsek 2 Trestného poriadku)